

TÆT PÅ THOR

De kalder det skole, og så skal man også lære noget. Sådan siger Birgit Thomsen, der er mor til 14-årige Thor. Men det kommer han også til, det tror hun på. For Thors skolegang er indtil nu gået meget bedre, end forældrene frygtede, da han startede i 1. klasse

Det har været nogle hektiske dage. I den første uge af det nye skoleår har 14-årige Thor nemlig brugt al sin energi på at falde til i sin nye klasse – ungdomsafdelingen på Rosenvængets skole i Viborg, hvor han skal være elev i de næste tre år.

- Han mangler overskud, og da han vågnede i morges, fik han et epileptisk anfald, forklarer hans mor, Birgit Thomsen, da hun denne formiddag afleverer sin søn et par timer efter, at de syv øvrige elever er mødt.

Egentlig er omgivelserne og miljøet ikke specielt nyt. Thor – der er uden talesprog, har multiple funktionsnedsættelser og skal have hjælp til alle praktiske ting – har været elev på Rosenvængets skole siden 1. klasse. Men alene det at skifte fra junior- til ungdomsafdelingen med nye lærere og kammerater tærer altså på kræfterne.

Både Thors og forældrenes. Han er træt. De er bekymrede.

SKEPTISKE, USIKRE, OPPE PÅ MÆRKERNE

- Som far og mor er man mere bange for sådan et skifte end børnene er. De seneste år har Thor gjort store fremskridt, og vi er da spændte på, om den udvikling fortsætter i ungdomsafdelingen. Vi spekulerer selvfølgelig over, om de nye lærere kan aflæse Thor, eller om han bliver frustreret, siger Birgit Thomsen.

Sådan har det altid været. Både da han startede i skolen, og da han tre år senere rykkede op i juniorafdelingen. I begyndelsen var forældrene både "skeptiske, usikre og oppe på mærkerne", fordi de havde svært ved at forbinde begrebet "skole" med deres søn. De frygtede, at der blot var tale om en form for "aflastning".

- Vi kunne jo godt se potentialet i ham og ønskede ikke, at han bare kom i skole for at blive underholdt. Han ville – og vil – gerne stimuleres og er bedre tilpas, når han bruger hjernen, understreger Birgit Thomsen og fortsætter:

Annemette Kjellerup Seigneuret (tv) tager imod Thor, som har haft en langsom morgen og møder lidt senere. – Men nu er du klar til lidt ballade, ikk', spørger hans mor, Birgit Thomsen til sønnens store fornøjelse.

- De kalder det skole, og så skal man også lære noget. I Thors tilfælde handler det ikke om dansk og matematik, men om alt det andet, hvor han – på trods af sit handicap – kan udvikle sig.

HUN KENDER HANS HISTORIE

Heldigvis er det stort set gået godt i alle årene. Og det er også derfor, Thors forældre umiddelbart er positive i deres forventninger til sønnens seneste skifte. Det giver tryghed, at han allerede kender lidt til nogle af de andre børn. Og den tryghed forstærkes kun af den måde, som lærerne – ikke mindst Thors kontaktlærer Annemette Kjellerup Seigneuret – har modtaget drengen på.

Hendes arbejde med at lære Thor at kende begyndte allerede før sommerferien, hvor hun på et møde med Thors forældre, terapeuter, kommunikationsvejleder og daværende lærere fik overdraget al den viden, juniorafdelingen havde om drengen.

Derfor ved Annemette Kjellerup Seigneuret på forhånd, at

Thor blandt andet er glad for sanserummet, Kim Larsens sange og turene i varmtvandsbassinet.

Hun ved, at han er glad for at høre historier – lige nu er det Drengene fra Sankt Petri, det handler om.

Hun ved, han holder af sin nye iPad og applikationen "moment diary", der får drengen til at smile, når han ser video-film, billeder og fortællinger fra hans hverdag.

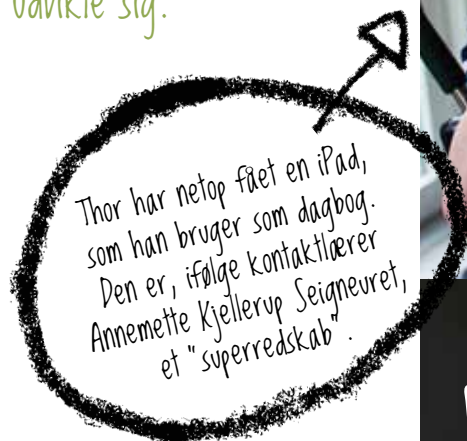
Og så ved hun, at han ofte spænder alle muskler og fibre – også når han skal spise, og det derfor er noget af det første, hun skal fokusere på.

Det er alle de ting, Annemette Kjellerup Seigneuret skal bygge videre på, og i den første uge af skoleåret har hun sågar inddraget en fridag for at være helt tæt på drengen.

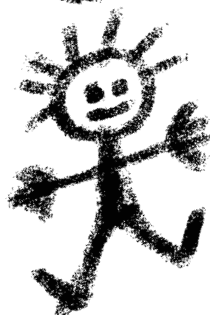
- Målet er jo, at han skal falde hurtigt til i sine nye omgivelser. Og de første dage er bare så vigtige, siger klasselæreren.

- De kalder det skole, og så skal man også lære noget. I Thors tilfælde handler det ikke om dansk og matematik, men om alt det andet, hvor han - på trods af sit handicap - kan udvikle sig.

Thor har netop fået en iPad, som han bruger som dagbog. Den er, ifølge kontaktlærer Annemette Kjellerup Seigneuret, et "superredskab".

Dialog som princip

Det er ikke kun i tilfældet Thor, Rosenvængets skole involverer forældrene.

Tværtimod er det princip så afgørende for skolen, at den i samarbejde med Landsforeningen LEV har været med til at lave en hjemmeside, der blandt andet handler om dialogen mellem skole og hjem.

Her fremhæves det, at "folkeskolen er for alle" – og det mantra får følgende ord med på vejen:

"Verdens smukkeste lovgivning – hvis en lovgivning da kan være smuk."

- Som forældre kan det være en hurdle at vide, at ens barn skal i specialskole. Vores opgave er at forsikre alle forældre om, at skolen også rummer plads til deres barn og vise, hvordan vi med individuelle elevplaner kan flytte alle, siger Annemette Kjellerup Seigneuret fra Rosenvængets skole.

Men det er ikke kun skolen, der skal bidrage:

- Som forældre er det vores opgave at støtte skolens ideer og initiativer. Men vi skal ikke kun være medspillere. Vi skal også være "kritiske" og spørge skolen, hvorfor de gør, som de gør, siger Birgit Thomsen, som er mor til Thor og selv har oplevet værdien af den tætte dialog:

- De individuelle planer, der har været lavet for ham, har været utroligt vigtige, siger hun.

LÆS MERE HER:
www.foraeldredialog.dk

SKRÆMMENDE FREMTID

Efter de første intense dage forventer Annemette Kjellerup Seigneuret, at hun kommer til at tilbringe 15 timer om ugen sammen med Thor.

Og efter de første dage er drengens mor bestyrket i håbet om, at det nok skal gå.

- Min største bekymring handler i virkeligheden slet ikke om skolens professionelle formåen. Den handler om, at vi lever i en krisetid, hvor besparelser betyder, at det bliver svært at holde standarden. Jeg fornemmer så småt, at vi på nogle områder er på vej mod mere opbevaring, siger Birgit Thomsen.

Og om tre år er Thor færdig med skolen og skal igen skifte miljø?

- Ja, og det er frygtelig, frygtelig skræmmende at tænke på. Jeg er bange for, at vi ikke selv får indflydelse på, hvad der så skal ske med Thor. Vi får næppe selv mulighed for at vælge blandt en række tilbud. Det bliver take it or leave it. De tre år kommer til at gå alt for hurtigt...